

De linkse wortels van Jodenhaat zijn in Duitsland zichtbaarder dan ooit

Door [Gastauteur](#) - 2 december 2023

Geplaatst in [Antisemitisme](#) - [Duitsland](#) - [Midden-Oosten](#)

door Dirk Rochtus*

Pro-Palestijnse demonstraties hebben ook in Duitsland het antisemitisme van links blootgelegd. Een bitter inzicht voor een land met zo'n geschiedenis, schrijft Dirk Rochtus.

Joden zijn in Duitsland de laatste jaren meer en meer het slachtoffer van antisemitische voorvallen die ook op het conto van mensen met een migratieachtergrond staan. Het fenomeen vindt nauwelijks weerklank in de media en is zo goed als geen thema in politieke debatten.

Door extreemrechts geïnspireerde aanslagen zoals op een synagoge in Halle (Sachsen-Anhalt) in de herfst van 2019, waarbij twee doden vielen, overschaduwden de vele pesterijen waaronder Duitse joden al jaar en dag gebukt gaan. Het extreemrechtse geweld leek de stelling te bevestigen dat antisemitisme alleen uit die hoek komt.

Bij de jaarlijkse herdenking op 9 november van de *Reichskristallnacht*, de pogrom van de nationaalsocialisten uit 1938, werd eens te meer gewaarschuwd voor het antisemitisme van rechts.

Er bestaat ook links antisemitisme

Maar de massale pro-Palestijnse demonstraties tegen het Israëliëse leger toonden de voorbije weken aan dat er in westerse landen ook een antisemitisme van links bestaat. Volgens de linkerzijde is kritiek

De linkse wortels van Jodenhaat zijn in Duitsland zichtbaarder dan ooit

op Israël geen antisemitisme. Zoals werd opgemerkt in *Der Tagesspiegel* biedt kritiek op Israël linkse activisten de kans 'om antisemitische instellingen een vermeend politiek legitieme vorm te verlenen'. Tijdens en in de marge van die demonstraties werden vaak ook Joodse mensen opgezocht, belaagd of bespot.

En dat dus in een land dat de herinnering aan de misdaden van het naziregime levendig houdt. 'Die Sicherheit Israels ist deutsche Staatsraison' ('De veiligheid van Israël is Duits staatsraison') zei bondskanselier Angela Merkel in 2008 in de Knesset. Haar opvolger Olaf Scholz (SPD) bekrachtigde dat bij een recent bezoek aan Israël.

Dat linkse demonstranten onlangs in Berlijn voor het ministerie van Buitenlandse Zaken de leuze 'Free Palestine from German guilt' scandeerden, kan begrepen worden als een oproep aan het officiële Duitsland om die historische verantwoordelijkheid van zich af te schudden. Door het bestaansrecht van Israël te ontkennen gaan deze activisten een stuk verder dan kritiek op het Israëliësch beleid. Eigenlijk ontzeggen ze de Joden het door de Bondsrepubliek gegarandeerde recht op een veilige thuis.

Wie antisemitisme zegt, denkt onvermijdelijk aan de Jodenvervolging in het Derde Rijk en aan aanslagen en grafschendingen door neonazi's. De geschiedenis leert dat links in Duitsland zich al eerder aan antisemitisme bezondigd heeft, ook al heeft dat niet tot massale moord en doodslag geleid.

Berucht zijn de woorden van Ruth Fischer, een kopstuk van de Kommunistische Partei Deutschlands (KPD), uit 1923: 'Tretet die Judenkapitalisten nieder, hängt sie an die Laterne, zertrampelt sie' ('Trap de Joodse kapitalisten naar beneden, hang ze op aan de lantaarnpaal, vertramp ze'). Die uitspraak verraadt veel over het waarom van het linkse antisemitisme: het hoort bij dezelfde context als antikapitalisme en anti-imperialisme.

Omdat Joden in Europa doorheen de geschiedenis uit het productieproces uitgesloten werden, weken ze uit naar de financiële sector. Daarom werden ze voor communisten 'Unterdrücker der Arbeiterklasse'. Daarom zagen vele linkse Duitsers Israël als een uitvloeisel van het imperialisme, een staat die een 'koloniale expansiepolitiek' voerde. Ze vernauwden vervolgens het conflict tussen Israël en de Arabische wereld tot een strijd van 'de militair oppermachtige Israëli's tegen de onderdrukte Palestijnen'. Ook in de DDR behoorde antizionisme tot de staatsdoctrine.

Hamas-terreur wordt door trotskisten aangeprezen als 'tegenactie'

Die antikapitalistische houding vertaalde zich ook in acties tegen de Joden zelf. Ulrike Meinhof, medeoprichtster van de linkse terreurorganisatie Rote Armee Fraktion (RAF), prees de moordaanslag op Israëliëse atleten tijdens de Olympische Spelen van 1972 in München. Die waren 'antiimperialistisch, antifaschistisch und internationalistisch'. De linkse actiegroep Tupamaros-West-Berlin plaatste op 9 november (!) 1969 een bom in het Joodse gemeenschapshuis. Die ging gelukkig niet af, anders hadden tientallen Duitse joden de dood gevonden. Dieter Kunzelmann, de

De linkse wortels van Jodenhaat zijn in Duitsland zichtbaarder dan ooit

verantwoordelijke voor de aanslag, zetelde later ongestoord voor de Grünen in het deelstaatparlement van Berlijn.

Eind juni 1976 kaapten Palestijnse en Duitse terroristen een passagiersvliegtuig van Air France op de luchthaven van Entebbe. Onder de kapers bevond zich ook Wilfried Böse van de 'Revolutionäre Zellen'. Böse scheidde tijdens de kaping Joodse van niet-Joodse passagiers. Toen een van die Joden hem zijn tatoeage als voormalig gevangene in een naziconcentratiekamp toonde, antwoordde Böse koudweg dat hij guerrillastrijder was geworden omdat het West-Duitse systeem doordesemd was van oud-nazi's en dat hij nu de onderdrukte Palestijnen hielp.

Het is een redenering die vandaag weerklinkt in uitspraken van het trotskistische netwerk Marx21 binnen Die Linke, de linkse oppositiepartij in de Bondsdag. De Hamas-moorden van 7 oktober, wordt daar gezegd, waren een 'tegenactie', te kaderen binnen het Palestijnse 'recht op verzet'.

Compleet gestoord en moreel bankroet

Uiteraard wil de Duitse linkzijdige van die beschuldiging niet weten. In Duitsland is antisemitisme immers een taboe. Vele linksen zwijgen als het over Jodenhaat gaat.

De seculiere Jood Igor Levit is een bekend pianist. Hij zag in Berlijn de demonstraties waar Jodenhaat hoogtij vierde. In *Der Tagesspiegel* (25 november) verwerpt hij de 'ja, maar'-houding tegenover de Hamas-moorden van een 'compleet gestoord, moreel bankroet deel van de progressieve linksen'. Op 28 november organiseert hij een solidariteitsconcert '*Gegen das Schweigen. Gegen Antisemitismus*'.

***Dirk Rochtus** publiceerde dit artikel op 29 november op www.doorbraak.be.

Wynia's Week is er het hele jaar door, twee keer per week. De donateurs maken dat mogelijk. Bent u ook supporter van Wynia's Week? Doneren kan **[HIER](#) Hartelijk dank!**